

A^o. 1921.

N°. 53.

PUBLICATIE-BLAD.

VERORDENING van den 11den Maart 1921, tot wijziging van de artikelen 265 en 477 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Curaçao.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat wijziging van de artikelen 265 en 477 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Curaçao noodig is;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Artikel 1.

Artikel 265 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Curaçao wordt gelezen als volgt:

„Met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden wordt gestraft:

1° hij die, zonder redelijk doel of met overschrijding van hetgeen ter bereiking van zoodanig doel toelaatbaar is, opzettelijk aan een dier pijn of letsel veroorzaakt of de gezondheid van een dier benadeelt;

2° hij die, zonder redelijk doel of met overschrijding van hetgeen ter bereiking van zoodanig doel toelaatbaar is, opzet-

telijk aan een dier dat geheel of ten deele aan hem toebehoort en onder zijn opzicht staat of aan een dier tot welks onderhoud hij verplicht is, het noodige levensonderhoud onthoudt.

Het dier kan, indien het den schuldige toebehoort, worden verbeurdverklaard.

Poging tot dit misdrijf is niet strafbaar."

Artikel 2.

Artikel 477, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Curaçao wordt gelezen als volgt:

„Met hechtenis van ten hoogste acht dagen of geldboete van ten hoogste honderd vijftig gulden wordt gestraft:

1° hij die dieren arbeid doet verrichten, welke kenlijk hunne krachten te boven gaat;

2° hij die dieren noodeloos arbeid doet verrichten op pijnlijke of kwellende wijze;

3° hij die kreupele, schurftige, gewonde of kenlijk drachtige of zoogende dieren arbeid doet verrichten, waartoe zij uit hoofde van hun toestand ongeschikt zijn, of op pijnlijke of kwellende wijze;

4° hij die dieren noodeloos vervoert of doet vervoeren op pijnlijke of kwellende wijze;

5° hij die dieren vervoert of doet vervoeren, zonder hun het noodige levensonderhoud te verschaffen of te doen verschaffen."

De slotwoorden van het tweede lid, van het woord „wordt" af, worden gelezen als volgt:

„kan hechtenis van ten hoogste veertien dagen worden opgelegd."

Artikel 3.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging.

Gegeven te Willemstad, den 11den Maart 1921.

O. L. HELFRICH.

De Gouvernements-Secretaris,
BOOMGAART.

Uitgegeven den 26n. September 1921.

De Gouvernements-Secretaris,
BOOMGAART.